

noviny

září 2017

farnosti sv. Anežky České na Spořilově ročník XIX

Milí farníci a přátelé kostela sv. Anežky!

Letošní prázdniny byly pro naši farnost mnohem rušnější než obvykle. V prvé řadě jste tu zase po čase zakusili „podzemní církev“, když jsme kvůli **rekonstrukci elektroinstalace** v kostele bohoslužby přesunuli do sálu pod kostelem, který už má hlavní část oprav za sebou. Nebyla to změna úplně k zahazení, někteří si například pochvalovali lepší akustiku, než ji znají z kostela. Hlavní část oprav teď skončila a my připojujeme v těchto farních novinách také zvláštní poděkování hlavním aktérům. Shmutí finanční stránky oprav připravíme do příštího vydání. Ale každopádně děkujeme všem dárcům a přispěvatelům, kteří pomohli rozpočet oprav podpořit, někdy i většími částkami! Také všem díky za to, že jste trpělivě snášeli různé těžkosti a nepohodlí, které takové opravy s sebou vždy do jisté míry nesou. K tomu bych zároveň rád přidal, že v úterý 21. listopadu dopoledne zde budeme po čase hostit vikariátní konferenci kněží našeho 3. pražského vikariátu, kteří tak budou moci vidět kostel už v novém vnitřním „odění“.

Na druhém místě je třeba zmínit **změnu ve vedení farnosti**. Bratr Jakub už se od září naplno bude věnovat své funkci provinciála a na jeho místo přichází bratr Eliáš. Formální předání za přítomnosti vikáře našeho vikariátu P. Josefa Pecinovského proběhlo ve středu 23. srpna. Při rozlučce s bratrem Jakubem jsem v legraci řekl, že bratr Eliáš je nesmělý. Bylo to v nadsázce, protože spíš opak je pravdou, však ho třeba někteří naši mladí už znají z některých františkánských akcí, případně z organizování oslav blahořečení Pražských mučedníků v roce 2012. Nebojím se tedy, že by se zde bratr Eliáš dlouho nesměle rozkoukával. Ale každý nástup nového duchovního správce ve farnosti má své obtíže, a proto doufám, že Eliášovi počátky jeho služby u nás ulehčíme.

Za zmínku konečně stojí **první společná farní dovolená**, kterou organizovaly především Bára Čáslavková s Andreou Matajovou, s nemalou pomocí Kláry Kudrnové. Areál „Chatky na jihu“ v Koskách poblíž Třeboně, který má pod patronátem naše terciářka paní Iva Neumanová, mě velmi příjemně překvapil. Chatky stojí stranou ruchu, v podstatě v přírodě, pro mě už pobývat týden takto téměř v lese byl zážitek. A možností, jak využít krásného okolí je habaděj. Na příští rok už je zadán termín na tomto místě v týdnu od soboty 18. srpna. Bylo by dobré, kdyby se nám podařilo naplnit i zbylou část areálu, kde je ještě pět místností k ubytování.

Závěrem vám žehnáme tentokrát neobvykle ve třech,

spolu s bratry Eliášem a Jakubem **bratr Regalát**

bratr
Eliáš
přichází

Foto bratr Fiegelát

Oprava elektroinstalace

Milí spořilovští farníci,
protože se nám oprava elektroinstalace a malování kostela již přiblížilo do finále, tak se sluší poděkovat: Moc děkujeme všem dobrovolníkům z naší farnosti, kteří se zdarma a ve svém volném čase podíleli na opravách a pracích v našem kostele: Martinovi Čížkovi za projekt, Jirkovi Čížkovi ml. za celkový stavební dozor, některé stavařské práce a mnoho volného času, který tyto prázdniny našemu kostelu věnoval. Také Jakobovi Myslílovi, který mu v tom pomáhal. Děkujeme všem, kdo pomohli při úklidových pracích, finančním darem nebo jakkoliv jinak. Za dar na malování děkujeme panu JUDr. Oldřichovi Lichtenbergovi, řediteli divadla Broadway.

Děkujeme také firmám, které prováděly práce: panu Ing. Josefu Sosnovcovi a firmě Sosios (elektro) a firmě MIDACH za provedení výmalby.

Co se týče dokončovacích prací, zbývá nám doosadit světla v bočních lodích a příp. doladit ozvučení v kostele. Zpráva o financování bude v říjnovém čísle novin.

Všem moc děkujeme a vyprošujeme Boží požehnání.

Vaši kněží a farnost + bratr Jakub

Poustevníkova zvířata

Vypráví se o starém poustevníkovi, jednom z těch, kdo se z lásky k Bohu stáhnou do samoty pouště, lesa nebo hor, aby se zasvětil cele modlitbě a pokání. Mnohokrát si postěžoval, že je stále velmi zaměstnaný. Lidé nechápali, jak je možné, že má ve své samotě stále tolik práce. A on vysvětloval: „Musím krotit dva sokoly, cvičit dva orly, uklidňovat dva králíky, střežit jednoho hada, dávat náklad na osla a podrobit si lva.“ „Nevidíme žádné zvíře poblíž jeskyně, kde bydlíš. Kde jsou všechna ta zvířata?“

Tehdy poustevník začal vysvětlovat, aby to všichni pochopili. „Ta zvířata máme uvnitř v sobě. Dva sokoli se snášejí na všechno, co se jim ukáže, na dobré i zlé. Musím je cvičit, aby se spouštěli jen na dobrou kořist – jsou to mé oči. Dva orli svými pařáty zraňují a ničí. Musím je cvičit, aby jen sloužili, pomáhali, a nezraňovali – jsou to mé ruce. A králíci chodí, kam se jim zlíbí, rádi utíkají před druhými, aby se vyhnuli těžkým situacím. Musím je učit, aby byli klidní, i když přichází utrpení, nějaký problém nebo něco, co se mi nelíbí – to jsou mé nohy. Nejtěžší je strážit hada, přestože je zavřen v kleci s mříží o třiceti dvou zábranách. Ale hned jak se klec otevře, je vždy připraven uštknout a otrávit ty, kdo jsou kolem – to je můj jazyk. Osel je velmi umíněný, nechce konat své povinnosti. Vynucuje si, aby stál a odpočíval, a nechce nosit svůj každodenní náklad – to je mé tělo. A konečně je nezbytné, abych si podrobil lva. Chce být králem, chce být stále první. Je ješitný a pyšný. To je mé srdce.“

Dlouhá je noc zápasu

Theodossios Maria od Kříže

Pane, dlouhá je noc zápasu.

Pane, daruj Milovaným své velké požehnání pokoje.

Svůj polibek hluboké radosti.

Kýrie, ty znáš všechno,

ty znáš upřímnost mé modlitby,

ty znáš nahotu mé země.

A ty znáš, Pane, znamení mého počtu.

Ale učiň ze mě dobrého vůdce Milovaným, Pane.

Učiň, ať jsem sladkostí a světlem na jejich cestě.

Dlouhá je noc zápasu.

A mé slovo kolísá nečistotou.

Ale ty znáš všechno

a ty můžeš všechno.

Učiň ze mě dobrého vůdce.

Nauč Milované své lásce skrze mé strasti.

Kýrie, Kýrie, Kýrie.

Připravil bratr Regalát

Řid' mé kroky a činy, Pane

Nebyla to obyčejná neděle. Mladí, ženy a muži v barevných krojích přicházeli ke kostelu sv. Jakuba Staršího ve Vlčnově. Mládenci ve vysokých botách a přiléhavých tmavých nohavicích, s bohatě navraperenými rukávy vyšíváných košil, které zdůrazňují chlapeckou sílu, stejně jako bohatě dekorovaná vesta, zvaná kordula. Krátké sukně s mnoha spodničkami kontrastují s černými vysokými čizmami, jež dodávají ženě lehkost a ladnost pohybu, ať již jde o chůzi či tanec. Ranní déšť svažil klasy a vinnou révu, aby bylo dost chleba vezdejšího. Boží chléb, Tělo a kalich s Krví Kristovou proměňoval poprvé při slavnostní primici 6. července 1941 vlčnovský rodák, františkán Bartoloměj Karel Kolek.

Otec Bartoloměj se narodil před sto lety, 15. července 1917. Na jeho františkánskou spiritualitu mělo vliv studium na kroměřížském gymnáziu a starší bratr Prokop, člen řádu františkánů u Panny Marie Sněžné a kostelník u sv. Anežky na Spořilově. Po primici pater Bartoloměj Kolek vedl novice ve zpěvu a liturgii v klášteře Panny Marie v Hájků. Po roce 1946 sloužil jako kaplan v naší farnosti. Vyučoval náboženství a staral se o filiální kostel sv. Františka na Chodově. Často jsem mu ministroval při ranní mši u postranního oltáře Nejsvětějšího Srdce Páně. V roce 1950 byl zatčen společně se všemi spolubratry v rámci tzv. akce K, namířené komunistickým režimem proti církvi.

Byl sychravý podzimní večer. Někdo zazvonil. Ve svitu pouliční lampy jsem poznal vojáka s černými výložkami, označujícími Pomocné technické prapory (PTP), pro politicky nespolehlivé osoby a třídní nepřátele. Otec Bartoloměj byl totiž po kratším trestu ve věznicí propuštěn a zařazen jako nežádoucí duchovní na vojenskou základní službu do PTP. Pracoval tehdy na výstavbě Ústřední vojenské nemocnice, a tak navštěvoval spořilovské farníky,

Kostel ve Vlčnově

aby jim dával naději a posilu v nelehké životní situaci. Nestěžoval si. Oproti žaláři měl breviář, a tak mohl mezi ostatními "pétépáky" nenápadně šířit evangelium.

Po této návštěvě jsem s otcem Bartolomějem ztratil kontakt. Církevní situace se v 70. letech minulého století trochu uvolnila. Dozvěděl jsem se, že pater Bartoloměj se stal duchovním správcem u Milosrdných sester sv. Kříže v klášteře v Choryni. Mnozí bratři fran-

tiškáni za ním jezdili kvůli tajné výuce teologie. Česká provincie Milosrdných sester sv. Kříže se přestěhovala v roce 1993 do Kroměříže. Napsal jsem představené sestře Anežce, zdali nemá na otce Bartoloměje krátkou vzpomínku. Dostal jsem tři úhledně psané vzpomínky sester Bernadetty, Marty a Věry: Před několika lety jela sestra Bernadetta do Choryně, kde potkala malého, milého, kudrnatého chlapce s maminkou: „Paní, máte hezkého chlapečka.“ Ona radostně odpověděla: „Sestřičko, tomuto chlapečkovi zachránil život váš důstojný pán, pater Kolek. Měla jsem těžkou srdeční vadu. Pan primář mi radil, abych si děťátko nechala vzít, že bych porod nepřežila! V zoufalství jsem se modlila. Šla jsem na poradu do kláštera k pateru Bartolomějovi.“ „Paní, to nesmíte udělat, raději nabídněte Pánu Bohu svůj život, ale to dítě nesmíte utratit,“ rozhodně poradil otec Bartoloměj. Porod prošel bez potíží, navíc odešla i srdeční vada a žena mohla pracovat. „Pán Bůh je tak dobrý a já zůstanu pateru Kolkoovi na vždy vděčná“, dodala. Že by přímluva otce Bartoloměje získala nového kněze? Sestra Věra vzpomíná: V poslední čas trápili otce Bartoloměje bolesti těžké nemoci, až zůstal na lůžku. Sestra Marta a pater Bartoloměj byli ve stejné nemocnici. Ona na chirurgii a on na interně. Navštěvovala ho a on ji prosil, že chce odejít k Pánu Bohu doma v klášteře. Dva dny po převozu k sestřám do kláštera, byla to neděle 31. ledna 1993, odešel na přímluvu sv. Františka do Božího Království pokoje a lásky. Bartoloměj Kolek je pochován podle svého přání v rodinném hrobě ve Vlčnově, v městě, kde bez váhání řekl Bohu své „ano“. Dostal pokornou službu, čistotu a radost. Myslí, že naše farnost má dobrého přímluvce na věčnosti.

Pavel Roček

Řeholní sliby Cyrila Jana Tótha

V úterý 22. srpna 2017 složil v pražském kostele Panny Marie Sněžné své první řeholní sliby bratr Cyril Jan Tóth. Známe ho z dřívějška ze Spořilova, jednak jako zahradnického spolupracovníka pana Jana Fischera při péči o spořilovskou zeleň, jed-

Foto bratr Regalát

nak jako po nějakou dobu vedoucího našich ministrantů. Bylo celkem známo, že odešel do naší brněnské komunity jako postulát františkánského řádu. Nyní dokončil roční noviciát, který máme společně se slovenskou provincií v Trnavě. Právě na jeho počátku přijal řádové jméno Cyril. Nyní – spolu s druhým bratrem, Josefem Janem Nevečeřalem – složil první dočasné řeholní sliby, jimiž se připravuje na složení věčných slibů zhruba po šesti letech. Zároveň začne studovat teologii na Katolické teologické fakultě UK v Praze, aby se připravoval na kněžství. Přikládáme foto ze slavnosti slibů.

bratr Regalát

Předprázdninové dění ve farnosti

Děti z oddílu Snečci absolvují před letním táborem na zkoušku pobyt o víkendu. Nejinak trénovaly rodiny před první farní dovolenou společně v klášteře v Hájkách koncem května.

K prvnímu svatému přijímání 18. čer. šli Eva Ragačová, Julie Hyšková, Martin Holík, Lukáš Hřebíček, Jakub Laipold a Josef Dimitrov. Společně se pak již tradičně slavilo v sále pod kostelem.

1.6. kolem kostela svaté Anežky slavilo plněním úkolů na řadě stanovišť díky Veronice Koběřské, dalším vedoucím Šnečků a obětavým farním maminkám kolem stovky dětí.

Letošní Noc kostelů u sv. Anežky měla opět skvělou atmosféru, bohatý kulturní program shlédlo 493 návštěvníků a 13 pejsků.

21. června jsme mohutně slavili a dojemně se loučili s bratrem Jakubem. Vztahy jsou již nerozlučně navázány, i když nebudeme v pravidelném kontaktu, v našich modlitbách a srdcích samozřejmě zůstane.

Bohoslužba pod širým nebem

Uprostřed prázdnin, 2. srpna, slaví se svátek Panny Marie, Královny andělů. Pro serafínský řád je tento svátek významný hlavně proto, že P. Marii Andělské je zasvěcen památný kostelík v Assisi, zvaný Porciunkule. Sv. František jej opravil a měl jej rád. Zde se také usadil se svými bratry.

Také v naší farnosti jsme si svátek připomněli slavnostní bohoslužbou, která byla letos zvláštní tím, kde se konala. Nemohla být v kostele, neboť ten byl uzavřen vzhledem k rekonstrukci elektřiny. Proto se původně počítalo s tím, že se slavnost bude konat v sále pod kostelem. Otce Jakuba však napadlo změnit tuto nevýhodu ve výhodu tím, že se shromáždíme venku, v sousedství kostela. Hezké prostředí kolem kostela sv. Anežky k tomu přímo vybízelo. Stranou, nad kostelem, byl proto postaven obětní stůl a umístěny lavice pro účastníky bohoslužby.

Byli přítomni tři kněží františkáni: otec Michal Pometlo, otec Regalát Beneš a zvláštní radost jsme měli, protože mohl přijít i otec Jakub Sadílek. Přišel, ač má nyní jako provinciál řádu františkánů OFM řadu jiných povinností. I on se na tuto bohoslužbu jistě těšil, vždyť pomáhal stanovit její obsah. Touto slavností jsme se s ním tak trochu loučili, i když se „oficiální“ rozloučení konalo již koncem června.

Nejprve se konala adorace Nejsvětější svátosti; otec Regalát ji přinesl z kostela. Při adoraci se Marie Myslílová a Jiří Zajíc střídavě modlili Chvály Boží, vyslovené sv. Františkem. Po požehnání Svátostí zpívali na přání bratra Jakuba Markéta Štromerová, Josef Bauer, Tereza Myslílová a Anna Žlabová hymnus Akathistos, nejslavnější mariánský hymnus Východu, který patří mezi vrcholná díla literatury a teologie. Hymnus připomíná různé okamžiky ze života Panny Marie a opakovaně se na ni obrací slovem „raduj se“.

Po adoraci následovala mše svatá; hlavním celebrantem byl otec Michal. Jeho promluva byla zaměřena na Eucharistii. Měli jsme radost, že se mše účastnilo hodně lidí, víc, než bývá jindy v kostele při tomto svátku. Někteří z nich zřejmě přišli odjinud. Po skončení bohoslužby následovalo agapé, na stejném místě. Setkání přítomných bylo srdečné; účastnili se jej i všichni tři otcové.

Foto bratr Regalát

Není možné pominout zmínku o počasí. V předešlých dnech bylo horko a byla obava, že slunce bude pražit i při bohoslužbě. Jistě se řada lidí modlila za příznivé počasí. Nakonec bylo sice převážně slunečno, avšak vždy po chvíli se objevil mrak a zakryl bratra Slunce, k radosti všech.

Závěrem je potřeba poděkovat otcům františkánům, kteří slavili mši sv., dále terciářům, kteří si vzali na starost přípravu slavnosti a vůbec všem přítomným za radost, kterou přinesli.

Miloslav Müller

Setkání mládeže Olomouc 2017 - Bůh působí ve společenství i skrze maličkosti

Ve dnech 15. až 20. srpna se v Olomouci konalo již 6. celostátní setkání mládeže (dále již jen CSM). Sjelo se sem kolem šesti a půl tisíce lidí, kteří se zde sešli chválit Boha a setkat se s Ním. Mottem setkání se stala slova: Nebojte se! (Zj 1, 17-18). Mnozí přijeli se svými strachy a těžkostmi, aby je odevzdali Bohu a našli v Něm útěchu.

Bůh je naše útěcha. Zní to velmi výstižně, ale? Začalo to již před CSM, protože mi jeden organizátor zapomněl koupit lístek na vlak. Zjistili jsme to v den odjezdu, pár hodin před srazem, a tak jsme spolu hledali řešení. Na setkání jsem tak moc chtěla jet, až jsem se začala bát, že neodjedu. Jela jsem nakonec autem s bosými karmelitány ze Slaného a s několika velmi příjemnými lidmi. Pociťovala jsem klid, a nakonec to pro mne byla velmi pohodlná cesta. Na setkání jsem se hlásila se skupinou dominikánské mládeže, bylo nás asi sedmdesát. Ubytování jsme měli v dominikánském klášteře přímo v centru města.

Další překvapení přišlo druhý den odpoledne. Již delší dobu mi chybělo setkání s Pánem skrze adoraci. S kamarádkou jsme tento den nechtěly jít na žádnou přednášku, potřebovaly jsme mít den trochu méně organizovaný. Vydaly jsme se tedy na výstavu fotografií do katedrály sv. Václava. Když jsme míjely kostel Panny Marie Sněžné, napadlo nás podívat se dovnitř. Našly jsme nejen nádherný kostel, ale i tichou adoraci. Ta mi dodala mnoho sil. A tak jsem měla možnost prožít CSM mnohem duchovněji než Světové dny mládeže v Krakově, i když na ně vzpomínám velmi, velmi krásně! Nejen skrze události, ale i skrze hudbu, setkání s jinými lidmi či možnost prožít právě to, co vás oslovuje, nebo být chvíli v tichu jen tak s naším Pánem.

Nejvíce jsem ale pocítila dar společenství. Když máte možnost setkávat se s lidmi, kteří věří ve stejného Boha, jsou vašimi vrstevníky a sešli se na jednom místě díky Němu, pocítíte neuvěřitelnou sílu. Můžete se bavit o Bohu, posílit svou víru a svědčit o Něm. V tomto velkém společenství, ve velkém davu, jsem ale našla i mnoho chvil, které byly určeny jen pro mě osobně. A ta atmosféra, kterou jsme zažívala, se nedá vyjádřit slovy. Tu musí člověk zažít!

Klára Koběrská

Oddíl Šnečci

Táborové dobrodružství letos v létě prožívalo 39 nadšených Šnečků. Krásná Vyhlídka neklamala, jako každý rok se nám otevřel překrásný pohled na celou Šumavu. Však se nám také předposlední táborový den ukázala duha, která se rozprostírala přes celé údolí. Ubytovali jsme se a spěchali do místních krásných lesů, plných borůvek a mechu. Hledali jsme „ta svá“ obydlí, která jsme si tu postavili před rokem, někteří i před lety. A proč že jsme sem přijeli? Pozval nás Fridolín, abychom našli tajný deník a starodávný poklad. Každý den jsme byli v jiné době. Putovali jsme časem a snažili se najít znamení, která nám v té době Fridolín zanechal. Jak čas plynul, dařilo se nám více a více všemu porozumět. Plnili jsme úkoly, luštili, vyráběli, sportovali, hledali a nalézali. Nechybělo ani putování na rozhlednu či noční cesta do staré vesničky. Mnohé úkoly jsme plnili s velkým nadšením – když jsme v pravěku lovili mamuta, malá Nina celou cestu nadšeně doufala, že toho mamuta bude jíst k večeři, protože by jí tak moc zajímalo, jak chutná. Ve starověké antice jsme sportovali a vyráběli si „sportovní dres“. S Kelty jsme se naučili obchodovat. Směnit, vyměnit a neprohoupit. Postavit důmyslnou vesnici a sehnat si obživu. Ve starověku nás Šenkýřka pozvala do své krčmy. Nejprve jsme měli za úkol zhostit se „velkého prání“ pro zámeckou paní. Následně jsme se setkali s princeznou. To už nás ovšem čekal souboj rytířů a velká bitva – bitevní pole, štíty, dělové koule a následný přesun zraněných a padlých. Dalším obdobím byla doba vynálezů a alchymistů. Zde jsme si zkoušeli vytvořit výbuch sopky. Hledali a vařili jsme lektvar krásy. Večer jsme šli tajnou cestou za čarodějnici. Fridolínův deník se plnil o další zkušenosti a zážitky, vše jsme si pečlivě zaznamenávali a kreslili. Posledním, kdo nás provázel, byl objevovatel a archeolog. Moc nám děkoval za naše snažení. Pomohli jsme mu objasnit další mnohá tajemství a společně jsme tak našli cestu k dávnému pokladu, po kterém jsme tak toužili!

Letošní oddílový rok nám Šnečkům začne první schůzkou **ve čtvrtek 14. září od 16.30 do 17.45**. Budeme si povídat, co všechno jsme zažili o prázdninách. Skamarádíme se, zahrajeme si spoustu her, něco si vyrobíme, něčemu se přiučíme. Kdo by se chtěl přidat mezi nás, ať neváhá a spěchá na schůzku! Přivítáme všechny nové kamarády, starší děti nad 9 let jako „pomocníky vedoucích“ a starší či dospělé rádi připojíme do řad vedoucích. Budeme vděční i za pomoc ostatních, třeba i nepravidelně – uvítáme pomoc při schůzce, jako doprovod dětí na toaletu nebo umytí, pomoc s přípravou svačinek a následným úklidem kuchyňky nebo kluboven. Děkujeme všem, kdo nás podporujete nebo doprovázíte modlitbou. Jsme opravdu rádi, že se můžeme scházet právě zde v kostele u sv. Anežky v našich klubovnách.

Veškeré informace www.snecci.cz

Sardinky na táboře

I letošní rok jsme se vydaly vstříc letnímu dobrodružství. Společně jsme prožily nádherných deset dní na louce u Svaté Máří na Šumavě a přenesly se v čase až do vzdáleného středověku. Hned po příjezdu jsme se setkaly s naším novým vládcem Bořivojem II. Pobožným, který nám za naši odvahu a věrnost dal v léno některá ze svých území. O tato území jsme společnými silami po deset let pečovaly. Každé ráno nás probouzel osud, jenž vždy vyhlásil, ve kterém roce se právě nacházíme. Zažily jsme rok hladomoru, rok úrody, rok války, rok míru, i rok povodně a pokroku.

Během celého tábora jsme plnily různorodé výzvy. Zároveň si každá mohla zvolit svou středověkou specializaci – svůj cech – a v této oblasti se po celou dobu zdokonalovat. Měly jsme mezi sebou odborníky na bylinky, řezbáře, švadleny, trubadúry i kuchaře.

Ač by se někomu mohlo zdát deset dní tábora příliš mnoho, uteklo to jako voda. Nemusíme ovšem truchlit dlouho, protože se opět setkáme v říjnu na „zahajovačce“, a poté se budeme vídat každou středu mezi 17 a 19 hodinou.

Za vedení Sardinek **Káťa Schreierová**

Farní knihovna

Farní knihovna byla po rekonstrukci elektřiny opět zprovozněna a je již zájemci o duchovní literaturu hojně využívána. Pro půjčování a vrácení knih platí stejný systém jako dříve:

Při půjčování knihy je třeba vyjmout lístek, napsat na něj jméno a datum a vložit do krabice nadepsané LÍSTKY.

Při vrácení knihy je třeba knihu vrátit do krabice s nápisem KNIHY.

Díky tomuto samoobslužnému systému je možné, aby byla knihovna přístupná nejen v úřední hodiny, ale kdykoli je kostel otevřen.

V knihovně je volný výběr a je řazena podle jednotlivých oborů, v jejich rámci pak dle autorů.

NOVINKY:

Na adrese: knihovna.farnost-sporilov.cz je možné prohlížet část knih dle autora i názvu, naleznete tam i obálky knih, obsah ad. Katalog je zatím ve „zkušebním provozu“.

Mate-li chuť pomoci s vytvářením stránek (PHP, HTML, JS), ozvěte se, prosíme, na webmaster@farnost-sporilov.cz. Díky!

Potřebujete-li jakékoli informace o knihovně a jejích fondech, kontakt

Markéta Hlasivcová, Marketa.Hlasivcova@post.cz

Zpráva o červnovém setkání pastorační rady

Den před koncem školního roku se na faře opět sešla pastorační rada, naposledy se stávající dvojici kněží bratrem Jakubem a bratrem Regalátem. Čtvrteční podvečer byl tentokrát naladěný o něco méně pracovně, naším plánem bylo hlavně to, abychom shrnuli proběhlý školní rok a strávili společně příjemný večer. Na faru

dorazil také náš nový farář, bratr Eliáš, aby se s členy farní rady seznámil.

Další, opět pracovní setkání pastorační rady je v plánu v úterý 5. září v 19 hodin.

Kontakt: FarniRada
@farnost-sporilov.cz

Foto na dvoustraně bratr Regalát

Zprávy z Estonska

Naši milí farníci ze Spořilova!

Zdravíme vás opět z Estonska. Věříme, že jste prožili krásné léto a stejně jako my se rádi ohlédnete ještě kousek dál na naše společně prožité chvíle ve vaší farnosti na začátku června. Při našem setkání kurzu Sapientia Christiana jsme se zamýšleli nad otázkou křehkosti a nedokonalosti křesťanů, jak na ni pohlížet a jak se k ní postavit. Téma bylo tedy dosti obsáhlé, ale velmi praktické pro náš duchovní život, protože téma hříchu a plánu spásy milosrdného Boha se nás každého osobně dotýká.

Děkujeme z celého srdce za vaše milé uvítání ve čtvrtek v podvečer s příjemným občerstvením. Po téměř probdělé noci a celém dni chození po Praze jsme velmi vděčně uvítali, že jste se nás velkoryse ujali. Velmi děkujeme za možnost s vámi prožít bohoslužby, ale především za to, že jste nás velmi srdečně přijali do svých domovů.

Při Noci kostelů se nám kromě jiného velmi líbil smyčcový koncert v podání rodiny Pěruškovy, protože mnozí z nás jsou také muzikanti. Někteří se vydali ještě do města v doprovodu zdatné průvodkyně Kláry Frídlové a vrátili se velmi spokojení, protože nabídka byla široká a zajímavá. Děkujeme!

Společná Taize modlitba, velkolepé agape a soutěž písní „kdo z koho“ za aktivní účasti otců Jakuba a Prokopa nás v sobotu večer spojila v jednu krásnou rodinu.

Pán Bůh Vám vše mnohonásobně odplatí!

V Jeho lásce s Vámi spojení **farníci a sestry z Tartu**

Je tomu přesně pět let, kdy jsme ve farních novinách rozhovorem představovali naše nové františkánské kněze. Očekávání i obavy byly jistě na obou stranách po letech „jistot“ s otcem Řehořem. Čas ukázal, že jsme spolu s našimi duchovními správci byli a jsme velmi dobrý tým, pospolitá farní rodina.

Pro nikoho z nás není novinkou, že od září na místo bratra Jakuba, zvoleného provinciála františkánů, nastupuje bratr Eliáš Tomáš Paseka, k jehož formálnímu uvedení do funkce došlo

23. srpna. Krátce jsme ho mohli spatřit v sále pod kostelem při oslavách a rozlučce koncem června. Děkuji mu za rozhovor, s mírnou nadsázkou a humorem, zvýrazněným smajlíky (které jsem pro vážnost našeho plátku musela odstranit) odpovídá na položené otázky. Za farnost mu přejeme Boží požehnání nejen pro práci moderátora společné duchovní správy naší farnosti.

Odkud pocházíte a jaké bylo vaše dětství?

Narodil jsem se jedné červnové neděle roku Páně 1979 v českotěšínské porodnici. Údajně to bylo ve dvě v noci. Ale to už si

moc nepamatuji. Dětství jsem měl, zdá se podle fotek, poklidné, ale pamatuji se, že jsme s bratrem občas dostali i na zadek. Takže klasická výchova – žádná „bezstressová“.

Vyrůstal jste v tradiční katolické rodině? Kdy a jak jste byl pokřtěn a jak probíhala vaše tzv. druhá konverze, kdy k ní došlo?

Ano. Pocházím z katolické rodiny, i když staršíček byl z církve husitské. Byl jsem pokřtěn během prázdnin, když mi byly dva roky (mému bratru tři roky) v soukromé kapli kláštera bratří františkánů v polské Kalwarii Zebrzydowské. U nás na hranicích nejspíš kněží často kontrolovali matriky a jejich pastorační činnost, tak se rodiče rozhodli pokřtít nás tam. O druhé konverzi zatím nevím.

Na fotografiích míváte kytaru a fotoaparát. Neměl jste touhy vydat se po umělecké dráze jako vaši rodiče?

Pokud se nepletu, tak je řeč o fotce na stránkách farnosti PMS. Je to docela stará fotka z účasti na křížové cestě na Petříně. Jedná-li se o fotoaparát, tak ten jsem už vyměnil za novější, ale trochu mi chybí čas na focení. Obal od kytary je patera Klareta – já jen sloužil jako nosič. Stran druhé otázky. A není každý kněz tak trochu umělec? Viz svatý Jan Pavel II.

Co předcházelo vašemu rozhodnutí vstoupit do františkánského řádu? Motiv, iniciace, událost.

Správná odpověď by měla znít: Boží volání. Ale to určitě není všechno. Kdybych měl říct, jak to vlastně celé bylo, tak by to bylo na hodně dlouhé psaní a obávám se, že čtení na pokračování není to pravé ořechové pro spořilovské noviny. Navíc je to otázka hodně na tělo, a tak se to nedá jen tak stroze napsat. Nicméně si myslím, že tuto roušku se bude postupně dařit spořilovským farníkům odkrývat. Co ale mohu prozradit, že první delší modlitbu, kterou jsem

objevil a naučil se ji nazpaměť, byla modlitba svatého Františka.

Proč jste se rozhodl právě pro františkánský řád, co vás na řeholi sv. Františka zaujalo, oslovilo?

Myslím, že to, co každého, kdo vstoupil na cestu následování Pána po vzoru svatého Františka.

Jaké je vaše místo a poslání ve františkánské rodině? Proč jste si zvolil řádové jméno Eliáš?

Doufám, že místo a poslání je takové, jaké mi připravil Pán. Snad mu to až tak moc nekazím. Jméno Eliáš jsem si zvolil, protože se mi líbilo a bylo zrovna „volné“. Také mám docela blízko ke karmelitánské spiritualitě skrze svatou Editu Steinovou a samozřejmě také skrze postavu svatého proroka Eliáše (tím nemyslím jen jízdu na ohnivém voze a pomstu na falešných prorocích).

Kdy, kde a za jakých okolností jste přijal kněžské svěcení?

Kněžské svěcení jsem přijal dne 22. června 2013 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha za obvyklých okolností z rukou kardinála Dominika Duky.

U PMS jste vykonával funkci kaplana farnosti a vikáře domu, co to obnášelo?

Byl to krásný čas „dvojvíkářství“. Částečně mi tato služba zůstává, protože jsem nadále zástupcem kvardiána pražského domu. Nyní nás bude v domě dvacet jedna bratří, tak to bude hezká, ale možná i náročná zkušenost velké komunity. Ve funkci vikáře farnosti jsem se staral o mládežníky, biřmovance, rodiny a také o ostatní potřebné věci.

Jak byste se osobněji představil: co máte a nemáte rád z umění, hudby, literatury, jídla, sportu, míst. Co vám na světě dělá radost a naopak?

Začal bych od konce. Radost mi přináší mnoho věcí: krásní a dobří lidé, smích dětí,

příroda, hezké vztahy, „vít ve vlasech“ (kdo ví, ten ví) a mnoho dobra. Tohle vše překrývá to, co mi radost nepřináší. Bohu díky, je zatím toho radostného víc. Jedná-li se o umění, hudbu, jídlo, sport, tak řeknu střídavě od každého po trochu.

Co očekáváte od svého působení ve farnosti sv. Anežky? Jaké máte představy a co vás děsí?

Očekávám, že potkám skvělé farníky a krásnou farnost. Alespoň to všichni říkají, takže to musí být pravda. Představy si nedělám; jdu tam, kam mám s pomocí Boží a na přímluvu Panny Marie

jít. A pokud mohu zpětnou vazbu, tak: je něco, co by mě mělo v nové farnosti děsit?

Co vás v nejbližší době čeká?

Naše společná setkání. Děkuji za rozhovor a celé farnosti žehnám.

Připravila Michaela Tučková

Farní dovolená 2017

Už od února se začaly v našich farních médiích objevovat pozvánky na farní dovolenou. S nápadem prožít prázdninový týden v kruhu blízkých lidí z farnosti přišla Bára Čáslavková. Společně s Andreou Matajovou se staly hlavními tahoučkami celé akce. Vybrán byl chatkový tábor nedaleko Chlumu u Třeboně patřící manželům Neumannovým (ve farnosti dobře známým, např. z organizování pomoci školákům z Tartu). Ještě na začátku léta se zdálo, že se nám všech dvanáct chatek nepodaří zaplnit. Nakonec se přeci jen dala kompletní sestava dohromady a je nutné říci, že ten, kdo se nechal zlákat, dobře udělal.

Již samotné místo pobytu (kraj s ideálními podmínkami pro koupání, cyklistiku, plný historických pamětihodností) slibovalo hezké zážitky. Nejsilnější devízou akce se však ukázala být skvělá parta lidí, kteří se zde sešli. Převažovaly rodiny s dětmi (právě nejmladší aktéři se propojovali do různých společenstev a celý prostor neuvěřitelně oživovali). Každý si mohl vymyslet svůj vlastní program nebo se přidat ke společným aktivitám (např. sjezd Lužnice, výlet za krásami blízkého rakouského příhraničí, večerní bohoslužby, neformální setkání u ohně či ve společenské místnosti).

Vedle zmíněné Báry a Andrey (kterým vděčíme za bezproblémový průběh celého setkání) patří díky otcům Jakobovi (ty čtyři dny, které s námi pobyl, považuji vzhledem k jeho současným povinnostem za malý zázrak) a Regalátovi (jenž nám byl po celý týden nejen duchovní autoritou, ale i prima parťákem, co nepokazí žádnou legraci). Velmi nás potěšila i účast rodiny Ryzových, našich milých, detašovaných spolufarníků.

Bylo to zkrátka radostné sblížení a poznávání, prožívání chvil všedních i neobyčejných. Jsem si jistý, že při organizování dalšího ročníku farní dovolené nebude nutné čekat na obsazení tábora až do léta.

Josef Bauer

Chtěla bych touto cestou poděkovat Báře Čáslavkové a Andree Matajové za organizaci farní dovolené. Byl to krásný týden ve znamení společenství, přírody, táboráků, zpěvu, jihočeských měst, kol a her. Mohli jsme čerpat díky bratřím i duchovně, náš malý Pěťa tam dokonce poprvé v životě ministroval a říká, že se mu to moc líbilo. Slovy našich dětí: určitě bychom se tam chtěli vrátit znova, kvůli kamarádům, které jsme zase mohli vidět, skvělý byl stolní fotbal, lodě, plno hub v nejbližším okolí chatiček, nádherné koupání na pískovně s pláží jako u moře. Díky, rádi jsme s vámi pobýli. Ať vám všem na Spořilově Pán žehná! Petr, Iva, Bětuška, Maruška, Eliška a Pěťa Ryzovi

Nejvíc se mi líbilo, že nás tam bylo hodně dětí a mohly jsme si spolu hrát. Dobrá byla noční hra na schovávanou. Také se mi líbilo sjíždění řeky, výlet do Rakouska a koupání v pískovně. Tereзка Bechyňáková

Líbilo se mi, jak jsme sjížděli peřeje na kánoji, jak jsme hráli na pana Bílého a koupání v pískovně. Bavilo mě sjíždět skálu po zadku a baštit zmrzliny. Ondra Bechyňák

Nám se farní dovolená moc líbila. Děkujeme všem za milou atmosféru, za úžasné hudební večery a hodně legrace.

Nejvíc se mi líbilo: + společná plavba po Lužnici, + prohlídka kostela v Třeboni s průvodcem, + stolní fotbal v Chatkách, + bohoslužba v Lutové spojená s cyklovýletem. Dan Čáslavka

Na farní dovolené se mi moc líbilo, jak jsme jeli na vodu. Eliška Dytrychová

Nejvíc se mi líbilo, jak jsme šli na výlet na rašeliniště Červené blato a jak jsme jeli na vodu. Verča Dytrychová

Jana a Jirka Bechyňákoví

Na farní dovolené jsme strávili jen dva dny, ale i tak jsme si stihli aspoň trochu užít tu příjemnou atmosféru, co tam panovala. Hezké zážitky máme z vodácké výpravy po Lužnici, která se moc povedla. Svoje kouzlo mají venkovní mše svaté v prostorách areálu. Užily si to i děti, které už se znají z Hájků a jiných podobných akcí, takže vytvořily hezkou partičku, vymýšlely si svou vlastní zábavu a určitě se nenudily. Děkujeme Neumannovým, že nás neplánovaně luxusně ubytovali, Báře a Andrejce za skvělou organizaci i všem ostatním za těch pár pěkných společně prožitých chvil.

Eva a Honza Dytrychovi

PRAVIDELNÉ AKTIVITY U SV. ANEŽKY

PONDĚLÍ Svatoanežský pěvecký sbor

Sbor sv. Anežky zahajuje opět novou sezónu! Sejdeme se poprvé v pondělí **5. září** v obvyklém čase **od 19 do 21 hodin**. Zkoušky budou nadále jako doposud každé pondělí v tomto čase v sále pod kostelem. Srdečně zveme nové zájemce všeho věku k zapojení se do služby farnosti formou hudebního doprovodu mši svatých! Rádi vás uvidíme a uslyšíme! Přijít můžete hned na první zkoušku nebo na kteroukoli následující. Těšíme se na vás a na společné slavení! **Markéta Štromerová**, 723187727, vanocnistromek@seznam.cz

Společenství nejen vysokoškoláků

Když vloni v říjnu vznikla idea zorganizovat setkávání nejen vysokoškoláků v naší farnosti, nikdo ani nedoufal, že se tak opravdu stane. Začali jsme se scházet a letos bychom v tom rádi pokračovali. Setkáváme se vždy v pondělí, obvykle jednou za 14 dní, poprvé **11. září od 19 hodin na faře**. Jsme zatím malá partička nedefinovatelných osobností, která mezi sebe s radostí přijme další. **Tereza Myslílová**, tmyslilova@seznam.cz, 605295421

ÚTERÝ Setkávání seniorů

probíhá pravidelně každé první a třetí úterý v měsíci **od 15 hodin** v učebně pod kostelem. Výjimkou je setkání po prázdninách, které se uskuteční v úterý **19. září**. Na tomto setkání si pohovoříme a vybereme témata, kterým se budeme věnovat na dalších schůzkách. Přáli bychom si, abychom se lépe poznali a aby se nikdo v naší farnosti necítil sám. Neváhejte a přijďte. **Anna Zikešová**

Příprava dospělých na křest se bude konat **od 19. září v 19 hodin na faře**. Setkání se týkají hlavně zájemců o křest, ale je otevřené i pro pokřtěné, kteří si chtějí prohloubit své znalosti. Zájemci o křest se mohou hlásit u bratra Regaláta.

STŘEDA Výuka náboženství

1) **16 – 16.45** příprava na první svaté přijímání Do této skupiny patří všechny děti, které půjdou letos v červnu poprvé ke svatému přijímání, bez ohledu na věk, od 1. třídy výše. Budou se seznamovat se základními pojmy jako Bůh Otec, stvoření, modlitba, neděle, Ježíš, kříž, Bible, křest, budeme si vysvětlovat, co se děje při mši svaté a připravovat se na svátost smíření. 2) **16.45 – 17.30** děti, které už byly u prvního sv. přijímání, budeme probírat příběhy Nového zákona. Samozřejmě se všemi dětmi věnujeme pozornost i svátkům a liturgickým obdobím během církevního roku. Na hodiny budou děti potřebovat: sešit, pero, pastelky, nůžky a lepidlo. Výuka probíhající 45 minut je krátká, snažím se, aby si děti nemusely nic psát, ale texty si do sešitu nalepují. **Výuka začíná od 20. září.**

Klára Kudrnová, 777 699 486

Oddíl Sardinky (světlušky)

Stejně jako minulé roky, tak i letos díky vstřícnosti spořilovské farnosti má část našeho oddílu možnost sházet se pravidelně pod kostelem sv. Anežky. Jsme součástí koedukovaného oddílu Protěž, který má v současné chvíli okolo sta členů a dlouhotrvající tradici. V našem oddíle máme jak světlušky a vlčata (kluci a holky od 6 do 10 let), tak skauty a skautky (starší děti od 10 let do 15), rovery a rangers (15 až 17 let), vedoucí a old skauty.

Každoročně podnikáme spoustu tradičních i nových akcí, jezdíme na výlety do přírody, ale i do měst, pořádáme hudební akce. Loni jsme dělali i jeden festival. Pořádáme i akce pro rodiče, chodíme na výstavy a snažíme se pomáhat, kde to jde. V létě jezdíme na stanové tábory, v zimě lyžovat. Zveme všechny holčičky od 1. do 5. třídy do družinky Sardinek. Naše schůzky začnou až **začátkem října**, vždy ve středu 17 - 19 hodin. Rády přijmeme nové členy. **Anička Čížková**, anca.cizkova@seznam.cz; **Káťa Schreierová**, k.schreier@seznam.cz

Oddíl Vydry a Sojky (skautky)

Jsme skautky ze 44. skautského oddílu Protěž, který spadá do 7. skautského střediska Blaník, do kterého patří i menší holčičky Sardinky. Historie našeho oddílu je stará už více jak půl století a také proto nám stojí za to stále pokračovat v jeho rozvoji a rozšiřování. Stále přibíráme nové členy, kteří se k nám hlásí buď přes své kamarády v oddíle, nebo si rodiče najdou kontakt přes naše webové stránky. Letos se my, skautky, chystáme opět scházet v kostele na Spořilově, jelikož minulý rok se nám tu moc líbilo a jsme vděčné, že nám to bylo umožněno. Přivítáme mezi sebe nové holky, které k nám přešly právě z menších Sardinek, protože trochu povyroستly a zvládnou už větší a složitější věci. Přes rok nás čekají různé víkendové akce, výpravy, hory, pěvecká soutěž, přes týden družinovy a o prázdninách tábor. Program bude tedy nabitý a už se těšíme na společné zážitky! Schůzky budou ve středy (či pátky) 17–19 hodin.

Anna Bartoňová bartonovaa@gmail.com, **Johanka Porazilová**porazilovajohanka@gmail.com, **Eliška Brhlová** eliska.brhlova@seznam.cz, **Anežka Čáslavková** casanka1@gmail.com

Modlitební společenství otců

Od minulého roku se pravidelně ve středy jednou za čtrnáct dní od 20 hodin v učebně náboženství schází otevřené společenství mužů, tatínků a dědečků ke společné modlitbě za všechny otce (duchovní i fyzické) a za Boží požehnání pro naše rodiny – manželky a děti. Začne probíhat **po domluvě**.

Tomáš Audy, 603 316 931

Společenství (nejen) manželů

Setkáváme se přibližně dvakrát do měsíce ve středu od **21 hodin** ve třídě pod kostelem, poprvé **20. září**. Konkrétní termíny a místo setkání bývají upřesněny mailem. Pokud byste se k nám rádi připojili, nebojte se nás kontaktovat.

Hana Čížková, h.cizkova@seznam.cz, 603 722 759

Oddíl Šnečci

Jako každý rok se budeme pravidelně scházet k našim pravidelným schůzkám v klubovných zdejšího kostela s dětmi ve věku 3 – 9 let každý čtvrtek **16.30 – 17.45**, poprvé **14. září**. Jsme oddíl kamarádů, kteří se chtějí pravidelně scházet. Oddíl je taková „přípravka“ na skaut, proto si říkáme malý skautíci. Náplní nás, Šnečků, je být dobrým kamarádem. Hrajeme soustu her, zpíváme, vyrábíme, soutěžíme. Secvičili jsme nejedno divadlo. Jezdíme za kulturou či sportujeme. Velmi rádi vyrazíme na výpravy do lesa a v létě na tábor. Naše klubovničky jsou v suterénních prostorech sv. Anežky, zvoňte u bočního vchodu. Celý rok mezi sebe přijímáme nové kamarády, tak i pomocníky či vedoucí. Budeme rádi, když se k nám přidáte nebo se jen přijdete podívat!

Veškeré informace **www.snecci.cz**, **Veronika Koběrská**, 604 821 600

Tichá adorace je příležitostí uchýlit se do samoty a ticha kostela a dát Bohu příležitost promluvit k nám, vnímat Boží slovo. Měsíční tiché adorace se konají jednou za měsíc ve čtvrtek před prvním pátkem půl hodiny před mší svatou, tedy v **17.30 dne 7. září**.

Modlitební společenství pod vedením sestry Kláry Iriškové se přimlouvá za naši farnost i problémy jednotlivých farníků, koná se ve čtvrtek po mši svaté v kostele.

s. **Klára Irišková** O.Praem., 608121387, 272 764 866, klara.norbertinum@gmail.com

Filmový klub u sv. Anežky České – FilmAČ bude pravidelně jednou za měsíc po mši svaté uvádět film s přednáškou a následnou diskuzí.

Za tým **Marie Myslilová, Daniel Čáslavka**

PÁTEK **Úklid kostela** je dvakrát měsíčně vždy v pátek **od 8 hodin**. Po společné práci se sejdeme ke společné modlitbě za naše přátele, děti, nemocné, i za ty, co už nemohou uklízet. Při čaji nebo kávě si vzájemně sdělujeme nové poznatky i názory. Většina z nás tuto bohubilou činnost koná již několik desítek let. Bohužel čas je neúprosný, léta přibývají a stáří nás omezuje. Proto se na vás obracíme s prosbou: Přijďte, nebojte se, zkuste. Kostel je nás všech. Odměna je jistá. **Nadězda Zounková, 604 827 525**

Ministrantské schůzky

Probíhají pravidelně každý druhý pátek v měsíci **od 17. hodin**. Učíme se praktické záležitosti při ministrantování, aby mše svatá měla hladký průběh se všemi náležitostmi. Podle možností se snažíme odlehčit schůzku nějakou hrou. Nábör ministrantů je otevřen všem.

Jan Petrus, honza.petrus@seznam.cz, **František Kudrna**, KudrnaF@seznam.cz

Františkánští terciáři

Místní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu Praha-Spořilov se schází v kostele sv. Anežky České vždy první pátek v měsíci v **16 hodin**. Duchovním asistentem je P. Michal František Pometlo OFM. Cílem setkání je oživení františkánského povolání a apoštolského života členů. Kromě pravidelných setkání pořádá společenství různé akce pro sebe i pro veřejnost, například přednášky zajímavých hostů (i z řad členů), Tříkrálové setkání františkánských společenství nebo již tradiční pouti na Hrádek u Vlašimi, pout' seniorů do Hájků u Prahy nebo pout' do Poříčí nad Sázavou ke hrobu františkánského terciáře Dr. Františka Noska, jehož beatifikační proces probíhá.

Za MBS SFRŘ Praha-Spořilov **Marie Myslilová**, ministr MBS, myslilovi@email.cz

SOBOTA Sobotní setkávání nad Bibli

Od 7. října v 9.30 budou pokračovat v učebně náboženství sobotní biblické hodiny vedené doc. Jozefem Nagyem, pod jehož vedením budeme letos v Bibli hledat odpověď na otázku „Co znamená pro náš život skutečnost, že jsme Boží děti“. Jsou zváni stávající i noví účastníci. Všichni, kdo chtějí zakusit Boží lásku prostřednictvím Božího slova i láskyplného prostředí kolem pana docenta. Setkávání jsou vždy 2. a 4. sobotu, následující se bude konat 21. října. **Klára Kudrnová**

NEDELE Farní sbor mládeže od sv. Anežky

Chtěli byste se stát součástí našeho sboru? Víte každého nadšeného zpěváka či zpěvačku! Naš sbor hudebně doprovází dětskou mši svatou každou třetí neděli v měsíci. Zkoušky většinou bývají v sobotu v podvečer v sále pod kostelem.

Vilma Petrusová, vilma.petrusova@seznam.cz

Kytarové mše 1. neděli v měsíci při dětské bohoslužbě, zkouška v **9 hodin** v kostele. Zkoušku vede a noty posílá **Radim Koběřský**, radim@kobersky.cz

Kytarové mše s doprovodem dětských muzikantů

Stejně jako v loňském roce i letos bych ráda pozvala všechny hudbymilovné děti, které by svou hrou na hudební nástroje doprovodily dětskou mši svatou (cca jednou za 2 až 3 měsíce). První zkouška a následně i produkce dětských muzikantů při mši sv. se bude konat v neděli 1. října od 9 hodin v sále pod kostelem. Na všechny šikovné hudebníky se těší a noty chystá **Zuzana Krušinová**, ruszu@seznam.cz

Posezení u kávy se koná po nedělní ranní mši svaté, popovídání a u čaje či kávy v prostorách učebny náboženství.

Modlitby Taizé u sv. Anežky

Nadále chceme pokračovat jednou do měsíce ve společné modlitbě ve stylu Taizé. Termínově bychom střídali úterní a nedělní podvečery, po předchozí domluvě od 17 hodin. Po modlitbě vždy zveme ještě ke společnému posezení a popovídání při čaji a drobném občerstvení dole v prostorách pod kostelem. V září se sejdem v neděli **24. září v 17 hodin**. Srdečně zveme všechny k tomuto společnému setkání s naším Pánem!

Markéta Štromerová, vanocnistromek@seznam.cz, **Andrea a Jirka Matajovi**

Příprava na biřmování začne podle počtu zájemců od října. Během září se můžete hlásit u bratra Eliáše.

Modlitba živého růžence. Za naši farnost, rodiny, děti, kněze i naše nemocné se máme stále modlit a růženec je krásná a rozjímavá modlitba. V naší farnosti máme také společenství živého růžence. Určená tajemství se člen modlí vždy po celý měsíc a kartičky s určeným desátkem se pak co měsíc mění. Za členky živého růžence je pravidelně sloužena mše svatá. **Helena Kociánová**, 775 919 407

Sbírka víček pro Mirečka

Mirek je již osmiletý kluk, který se narodil ve 26. týdnu těhotenství, vážil 1 080g a měřil 32cm. Po velmi náročném vstupu do života se nyní má Míra k světu! Jako každý kluk chce zvládat mnohé a k tomu mu pomáhají rehabilitační pobyty. Vyrovnává se s dětskou mozkovou obrnou, deformací kyčle a krátkozrakostí. Díky nasbíraným víčkům od PET-lahví (mléka, nápojů, kávy), které jeho rodina odváží do výkupny, se Mireček za získané peníze může zúčastnit rehabilitačních pobytů, které mu velmi pomáhají. Nyní se pro Míru podařilo sestavit kolo přímo pro jeho potřeby, kolo se třemi koly, které drží stabilitu. Míra tak díky vám může jezdit jako každý jiný kluk v jeho věku na kole a to jej velmi těší! Děkujeme vám za nasbíraná víčka! Sběrná nádoba se nachází u vchodu do kostela. **Veronika Koběřská**

Sbírka známek

Děkujeme všem za poštovní, použité a orazítkované, známky. Vhazujte je do malé krabičky u vchodu. Všechny známky putují do Německa na specializované filatelistické burzy. Jediným kritériem je, že známka nesmí být poškozená. Vystřižená z dopisu či pohlednice, asi 1 cm od okraje. Nic neodlepovat, jen obštíhnout a vhodit do schránky u vchodu. Za takto získané peníze jsou pořizovány různé potřebné věci pro misijní oblasti.

I nadále budeme spolupracovat s hostivařskou farností, která sesbírání známky na burzu zasílá. **Veronika Koběřská**

AKCE V ZÁŘÍ U SV. ANEŽKY

9.9. hlavní Hájecká pouť

na svátek Narození Panny Marie, mše svatá v 11.15, oslavuje kardinál Dominik Duka OP, v 10 hodin žehnání kaple č.18 na poutní cestě z Hostovic-Litovic.

12. 9. FilmAč

na výročí bitvy u Vídně roku 1683 proti osmanským Turkům uvede 12. září v 19 hodin v sále pod kostelem historický film z roku 2012 **Bitva u Vídně**, který podle vlastního scénáře režíroval v italsko-polské koprodukcí Renzo Martinelli. V okamžiku, kdy bitva spěla k vítězství Osmanů vedených generálem a velkovezírem Karou Mustafem, dorazilo na bojiště polské husarské vojsko pod vedením krále Jana III. Sobieskeho, jež svedlo rozhodující boj o osud císařského města i celé Evropy. Průvodní slovo bude mít bratr Regalát.

15.–16. 9. Farní pouť do Číhošti

Znovu a ještě srdečněji zveme všechny (nejen) farníky na naši farní pouť ke hrobu faráře Josefa Toufara – **v sobotu 16. září do Číhošti**. Zde jsou slibované detaily:

Kdo má chuť společně posedět, popovídat a povečeřet, může začít už v pátek 15. září večer u našich farníků Mysliilových na chalupě v Keblově poblíž Trhového Štěpánova. Skromných lidí se tam vejde docela hodně, dopravu zkoordinujeme několika auty, takže se neostýchejte přihlásit!

V sobotu **16. září** bude odjíždět společný autobus **v 7.30 od restaurace Euréka** na náměstí pod kostelem. Pojede s námi i otec Vianney se skupinou poutníků z františkánské farnosti ve Kbelích. První zastávkou bude před 9 hodinou kostel sv. Víta v Zahrádce na břehu přehradní nádrže Švihov (neboli Želivky), kde bylo první působiště P. Toufara. V únoru letošního roku zde byla odhalena socha pro P. Toufara od Olbrama Zoubka. Poté popojedeme do Ledče nad Sázavou a prohlédneme si kostel sv. Petra a Pavla.

Kdo se necítí na pěší pouť, může v Ledči zůstat a vlastním tempem si spolu s Míšou Tučkovou Leděč prohlédnout; autobus jej poté doveze rovnou na společné setkání v Číhošti. Ostatní popojedou do Leštiny u Světlé, odkud budeme putovat pohodlnou cestou 6,5 km po modré značce do Číhošti (tzv. Cesta P. Josefa Toufara). Prohlédneme si geograficky střed ČR, naobědváme se v místní hospůdce, předpokládáme cenu asi 90 Kč, a jako vrchol pouti oslavíme mši svatou v kostele Nanebevzetí Panny Marie s ostatky P. Josefa Toufara a také se dozvíme něco víc o tomto místě. Předpokládaný návrat kolem 18 hodin zpět ke kostelu sv. Anežky.

Orientační cena za dopravu: 250 Kč dospělí, děti a senioři 150 Kč. Zapišete se na připravené listy vzadu v kostele, prosím, **do neděle 10. září**.

Zváni jsou opravdu všichni – třeba i vaši sousedé, kteří běžně do kostela nechodí.

Za organizátory se na viděnou těší
Irena Karlová,
 irena.karlova@gmail.com

15.9. koncert kapely Aerbo

nezávislé a všestranné kapely vzniklé v podhůří Novohradských hor, bez směru a stylu nebo naopak se všemi směry a styly. Hrajeme od alternative indie folku až po post rock. Žádný z těchto stylů však konkrétně nedefinuje náš směr, proto je nejlepší si ho v nás najít právě na koncertě. Členové: Mikuláš Vinař, Josef Tuček, Vojtěch Rakouš, Vojtěch Krása, Kryštof Matějů. Dobrovolné vstupné bude poukázáno na potřeby farnosti jako výraz vděčnosti za možnost zkoušení během roku v prostorách pod kostelem a velkorysost a důvěru bratra Jakuba.

23. 9. pouť na Hrádek u Vlašimi

Terciářské společenství při našem kostele sv. Anežky srdečně zve na pouť se mší sv. v 11.30 v kostele sv. Matouše, na poutním místě s omilostněnou gotickou sochou Panny Marie Hrádecké. Mše sv. bude obětována za otce Aloise Moce OFM, dřívějšího duchovního asistenta SFŘ. Sraz u kapličky v lese před Hrádkem je v 10.45, na dolním náměstí ve Vlašimi v 9.10. Po skončení mše sv. zůstáváme na Hrádku asi jednu hodinu. Kdo tam budou autem, jedou pak zpravidla do blízkých Radošovic, ke hrobu otce Aloise. **Miloslav Müller**, muller.miloslav@centrum.cz

30. 9. Křest knihy „Komunita a její osobnosti“

V sobotu 30. září v 10 hodin proběhne v kostele sv. Anežky prezentace knížky, která navazuje na už vydaný titul Spořilov – Největší zahradní město Velké Prahy. Úvodní text stručně pojednává o vzniku a úloze komunity a o její dnešní situaci. Hlavní kapitolou knihy je pak více než 140 medailonů osobností z různých oborů, které žily, žijí, případně působily a působí v lokalitě tzv. starého Spořilova a přilehlého Spořilova I. K těm, kteří se o místní komunitu zasloužili a jsou v knize publikováni, patří také bratři františkáni, jmenovitě J. E. Urban, J. C. Kadlec a V. Ř. Mareček. Součástí prezentace této knihy, první svého druhu, bude pro zájemce vycházka částí zahradního města. Titul bude při této příležitosti k dispozici za sníženou cenu.

Dagmar Vernerová

3. 10. Transitus sv. Františka

V úterý 3. října oslavíme na závěr mše svaté Transitus sv. Františka. Pravidelnou součástí je vystoupení mužského sboru pod vedením Lukáše Dobrodinského, který v článku z minulého roku napsal: *Tradice každoročního Transitu sahá asi 60 let zpátky hluboko do doby, kdy farnost vedl otec Cyril Kadlec. Je to unikát, který nemá v rámci vlastní obdoby. V době, kdy amatérské sbory živoří nedostatkem mužů, se každý rok sejde sbor, který tak krásně oslaví velkého a nám milého světce v kostele sv. Anežky. Vyzdvihl bych geniální zhudebnění mystického textu, líčícího radostnou smrt sv. Františka, které je velmi zněle posazeno pro mužské hlasy. Sbory jsou anonymní dle stylu hudby, datované tak do konce 19. století. Mezi nimi pak svítí žalm s použitým nápěvem od Allegriho, autora slavného Miserere. Celé to i s obřadem a modlitbou dává nezapomenutelný duchovní zážitek. To, že se zpívání Transitu zachovalo do dnešních dnů, je především zásluhou pánů, kteří tuto káru táhli obětavě v dobách nepřejících církví. I později, kdy změna režimu vynesla jiné zájmy.*

Věk aktivních zpěváků je zhruba od padesáti do osmdesáti let. Lukáš Dobrodinský tedy **prosí všechny zpívající muže z farnosti od sv. Anežky, aby přišli podpořit sbor na zkoušku v 17 hodin** do sálu pod kostelem, *neboť to není akce pro „dědky“ ale pro nás všechny.*

Duchovní správci

moderátor společné duchovní správy:
P. Eliáš Tomáš Paseka OFM
tompas987@gmail.com
733 741 559

člen společné duchovní správy:
P. Regalát Petr Beneš OFM
regalat@ofm.cz
733 741 559

STANE SE	
3.9. při mši v 10.30 pozhennání školákům, studentům i pedagogickým pracovníkům, kytarová mše pod vedením R. Koběrského, zkouška v 9 hodin v sále pod kostelem.	ve středu 16–16.45 , náboženství pro ostatní děti 16.45–17.30 .
4.9. se začíná každé pondělí od 19 do 21 hodin scházet farní sbor v sále pod kostelem.	20.9. ve 21 hodin společenství manželů , které je otevřené i dalším účastníkům, sraz je před bočním vchodem do kostela.
5.9. od 19 hodin setkání pastorační rady	23.9. terciářská pouť na Hrádek u Vlašimi a k hrobu P. Aloise Moce. Mše svatá v kostele na Hrádku v 11.30.
9.9. hlavní Hájecká pouť	24. 9. v 17 hodin modlitba Taizé v kostele
10.9. od 15.30 do 17.30 setkání Školy vnitřní modlitby , dobíhání letního cyklu	25.9. v 19 hodin na faře společenství nejen vysokoškoláků
11.9. v 19 hodin na faře společenství nejen vysokoškoláků	30.9. v 10 hodin křest knihy o spořilovských osobnostech a následná procházka zahradním městem
12.9. FilmAČ uvede v sále v 19 hodin film <i>Bitva u Vidně</i> .	1.10. při mši v 10.30 zpívání malých dětí pod vedením Zuzky Krušinové, zkouška od 9 hodin pod kostelem.
14.9. 16.30 až 17.45 první schůzka oddílu Šnečci	1.10. od 15.30 do 17.30 setkání Školy vnitřní modlitby
15.–16.9. farní pouť do Čihošti	3.10. v 15 hodin v učebně náboženství setkání seniorů
15.9. v 19.30 koncert kapely Aerbo	3.10. při mši svatě oslavíme svátek Františka, na závěr sv. pobožnost Transitus k výročí smrti sv. Františka. Mši doprovodí mužský sbor pod vedením Lukáše Dobrodinského.
17.9. Pojdme společně chválit Pána zpěvem při dětské mši svaté. Kdo by měl zájem přijít, je vítán! Zkouška bude v sobotu 16.9. od 17.30 v sále pod kostelem. Generální zkouška v neděli přede mši svatou od 9 hodin . Případné dotazy ráda zodpoví vedoucí sboru Vilma Petrusová , vilma.petrusova@seznam.cz	6.10. setkání františkánských terciářů od 16 hodin v učebně náboženství
17.9. od 15.30 do 17.30 setkání Školy vnitřní modlitby	6.–8.10. víkend „Poznej františkány“ v Hájků, pro chlapecké (mužské) zájemce o řád
19.9. v 15 hodin v učebně náboženství setkání seniorů	7.10. v 9.30 Setkávání nad Biblií
19.9. v 19 hodin začne probíhat na faře příprava na křest dospělých . V případě zájmu kontaktujte bratra Regaláta.	Od října začne příprava na biřmování , zájemci se mohou hlásit u bratra Eliáše.
20.9. začne výuka náboženství pro děti. Příprava na první svaté přijímání bude vždy	Pravidelný úklid kostela v pátek v 8 hodin, tentokrát 8.9. a 22.9. a 6.10.

číslo účtu farnosti 68349399/0800, variabilní symboly:

22222 – uprchlíci 55555 – varhany
44444 – elektřina 777 – na potřeby farnosti

stránky farnosti

www.farnost-sporilov.cz